

A Kúria a dr. Bródy János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Herjeczki János ügyvéd által képviselt alperes ellen vezetői megbízás jogellenes visszavonásának megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 1.M.571/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.249/2011/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. december 5. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.249/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a magasabb vezetői megbízásának visszavonása tárgyában hozott képviselő-testületi határozat jogellenes, és az intézkedés jogkövetkezményeként 2009. február 1. napjától 2013. július 31. napjáig terjedő időre járó vezetői pótlékának megfizetésére tartott igényt 3.240.000 forint összegben. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását is. Hivatkozása szerint a visszahívás indoka nem világos, nem valós és nem okszerű. A Gyulai Munkaügyi Bíróság 1.M.571/2009/33. számú ítéletével megállapította, hogy Sarkad Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a képviselő-testületi határozatával a felperes magasabb vezetői megbízását jogellenesen vonta vissza. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kimondta, hogy a felmerült költségeket a felek maguk viselik, míg az illeték az állam terhén marad. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a matematika-fizika szakos középiskolai tanári diplomával rendelkező felperes az alperes igazgatói munkakörét sikeres pályázatával nyerte el. Ennek folytán 2008. október 31-én a felperes továbbá az átvevő alperesi intézmény képviseletében eljáró T.I. S.V. polgármestere és az áthelyező Gy.V.Ö.E.F.G.I.SZ.I. képviseletében eljáró Sz.L. igazgató között „megállapodás” jött létre a közalkalmazott áthelyezése ügyében. Eszerint a felperes 2008. november 1. napjával kezdődően az alperesnél folytatta tovább a munkáját pedagógusként, igazgató munkakörben. Heti 40 órás foglalkoztatás, ebből heti 2 kötelező óraszám került rögzítésre azzal, hogy 2008. november 1-jétől 2013. július 31-éig a felperest megbízták az igazgatói munkakör ellátásával. Sarkad Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2009. január 29-én képviselő-testületi határozatával a felperes magasabb vezetői megbízását 2009. január 31-ével visszavonta. A határozatot T.I. polgármester közölte a felperessel 2009. január 30-án, aki a döntés írásbeli indokát kérte. 2009. február 4-én kelt átiratban - annak mellékleteként - a munkáltatói jogkört gyakorló polgármester

eljuttatta a képviselő-testületi határozat indokolását a felperes részére. Eszerint:

- 1.) „A vezető vezetése alatt álló középiskola szakképzési támogatás fogadására jogosult. A kapott szakképzési hozzájárulást a tárgyév december 31-éig fel kell használni, a fel nem használt összeget vissza kell fizetni, illetve egyéb intézkedések megtétele (például szerződésmódosítás) is szükséges. A támogatás felhasználására ennek ellenére nem került sor, emiatt a középiskola kb. 3,2 millió forint összegű támogatás visszafizetésére köteles. A vezető a fizetési határidőre egyéb kötelezettségeit sem teljesítette.
- 2.) A középiskola részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, az ezzel kapcsolatos feladatait az intézményi gondnoksággal létesített és a képviselő-testület által jóváhagyott megállapodás is rögzíti, amely a középiskola alapidokumentumai közé tartozik. A vezető e megállapodás szerinti feladatait nem végezte el, a 2009. évi költségvetés elkészítésében mint intézményvezető nem működött közre, nagyfokú tájékozatlanságával és felkészületlenségével hátráltatta a költségvetés elkészítésének - a képviselő-testület ütemtervének megfelelő - munkáját. A részére felajánlott segítséget nem fogadta el.
- 3.) A vezető igazgatói munkájának ellátása mellett kötelező óráinak száma a törvényi előírásoknak megfelelően heti két óra. Az igazgatói feladatok sokasága, a vezetői tapasztalatlansága, valamint az a körülmény, hogy nem helybéli lakos, így a kapcsolatok kiépítése több időt igényel, a vezetői munkavégzéssel intenzívebb foglalkoztatását tették volna szükségessé. Ezzel szemben a feladatait elhanyagolta, törekvései saját kötelező tanítási órái számának növelésére irányultak anélkül, hogy ez részére elrendelt lett volna. Kinevezése óta kötelező óráin felül 36 órát tartott.
- 4.) A vezető a középiskola beiskolázási feladatai terén fennálló kötelelességeit elhanyagolta. A beiskolázási szülői értekezleteken - V. kivételével - nem vett részt, amivel a 2009/2010. tanév beiskolázás sikerét veszélyeztette. Ez a feladat az iskolák számára döntő fontosságú és a helyi általános iskola a beiskolázás szempontjából a középiskola bázisa. Ennek ellenére a vezető csak azt követően jelent meg a helyi általános iskolában, hogy az általános iskola vezetője erre írásban felszólította. Ennek eredményeként a szülői értekezletre csak más iskolákat követően, késve került sor.
- 5.) A vezető munkaideje a kinevezés szerint heti 40 óra. A vezető ezt a munkaidőt rendszeresen nem dolgozta le, munkahelyére késve érkezett és a munkaidő lejártá előtt eltávozott, napközben többször hazautazott Gy.-re. Későbbi érkezését és eltávozását senkivel nem egyeztetette, távollétében vele kapcsolatot teremteni nem lehetett, munkahelyi jelenléte kiszámíthatatlan volt. 2009. január 1. napján a Kjt. 55/A. §-a

szerint a magasabb vezető munkaidejét a kinevezésben foglaltak szerint maga állapítja meg. A változás után is irányadó marad tehát a heti 40 órás munkaidő.

- 6.) A vezető a társintézményekkel és a munkatársaival nem tudott kialakítani jó munkakapcsolatot, vezetői tapasztalatlanságát fölényeskedéssel, beosztottjai ledorongolásával ellensúlyozta. Az iskolában hosszú ideje eredményesen dolgozó kollégái véleményét nem hallgatta meg, az emberi kapcsolatok kiépítését is elhanyagolta. A társintézmények részéről megnyilvánuló érdeklődést, segítséget elhárította, emiatt az iskola külső kapcsolatai is elnehezültek."

A felperes 2009. február 9-én rendkívüli lemondással élt.

A munkaügyi bíróság a visszahívás 1. pontja kapcsán kifejtette, hogy ennek indoka részben nem valós, mivel a visszafizetési kötelezettség hiányzott. Másrészt megalapozatlan az „úton levő” vagy „elakadt” szerződések tekintetében. Az alperes elmulasztotta megjelölni azokat a szerződéseket, amelyeket érintően meg lehetne állapítani a felperes mulasztását, így az sem ismert, hogy melyek voltak az intézkedést igénylő megállapodások. Erről az intézményi gondnokság vezetője sem szolgáltat hiteles információval, noha rajta kívül tájékoztatást más személy nem adhatott volna a fenntartó részére. A bíróság álláspontja szerint a felperes a 2009. évi költségvetés elkészítésében intézményvezetőként közreműködött, így e vonatkozásban sem állapítható meg a terhére olyan súlyú kötelezettségszegés, amely alkalmatlanná tette volna őt az intézmény vezetésére. A 3. pont kapcsán a bíróság kifejtette, hogy a felperes mulasztása megállapítható akkor, amikor túlóra-engedély hiányában kezdte el tanítani a matematika tantárgyat az alperesi intézményben. A javára volt azonban értékelhető az a körülmény, hogy ezzel egyidejűleg egy jogellenes állapotot számolt fel akkor, amikor középiskolai érettségi tantárgyat kivett annak a pedagógusnak a kezéből, aki az oktatásra nem rendelkezett megfelelő szakképesítéssel, így ezen döntés nyilvánvalóan a mulasztás súlyát mérsékli. A 4. ponttal összefüggésben az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a sarkadi általános iskolások október hónapban már nyílt napok keretében megismerhették az alperesi intézményt és a tanúvallomásokból kitűnő általános tapasztalat szerint a nyílt napok tartása sokkal nagyobb vonzerőt jelent, mint a szülői értekezleteken a szóbeli tájékoztatás. Tényállási elem, hogy a felperes a rádióban is hirdette az alperesi intézményt, míg a korábbi vezetők ilyet nem tettek. A 2010/2011. tanévben sem tudtak három osztályt indítani csak kettőt, a korábbi évek gyakorlatával azonos módon. Ezzel a munkáltató elismerte, hogy a felperesi magatartás semmiféle összefüggésbe nem hozható a tanulói létszám csökkenésével, hanem annak tényleges oka a gyereklétszám csökkenésében keresendő. A közalkalmazotti törvény a felperes számára kötetlen munkaidőt biztosít és ezt az SzMSz sem korlátozza. Miután az alperesnél nincs hiteles beléptetési

rendszer, így az sem állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen mikor ment be dolgozni az alperesi intézménybe és mikor távozott el onnan. Az sem igazolható, hogy hétvégeken mettől meddig tartózkodott bent az intézményben. Nem ellenőrizhető, hogy hányszor vitt haza munkát otthoni munkavégzésre. Munkaköri feladatainak ellátása alkalmanként megkövetelte az intézmény területének elhagyását is, mobiltelefonszáma a munkatársak előtt azonban ekkor is ismert volt. A 6. pont kapcsán a bíróság ugyancsak arra a következtetésre jutott, hogy az nem alapozza meg a vezetői megbízás visszavonását. A felperes közvetlen munkahelyi környezetében észlelhető volt az a feszültség, ami a felperes és T.I. polgármester között kialakult. A fenntartóval való kapcsolat minősége rendkívül erős befolyást jelentett az alperesi intézmény működésére, és ebben a körben hangsúlyozottan a polgármesterrel való kapcsolat volt meghatározó szerepű. A tantestület tagjai a felperessel való kapcsolattartást kerülték, féltették a munkahelyüket. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint csak két hónap állt a felperes rendelkezésére ahhoz, hogy bizonyítani tudjon, mivel januárban már nyilvánvalóvá vált az a szándék, hogy a vezetői megbízásából visszahívják. Az Oktatási Hivatal által is tapasztaltan, sok tekintetben hosszú ideje fennálló, jogellenes állapotot vett át a felperes és vele szemben a jogszabályi rendelkezéseknek mindenben megfelelő, tökéletes munkavégzést igazoló elvárás fogalmazódott meg a rendelkezésre álló rövid időtartam alatt. Ennyi idő legfeljebb a hibák teljes feltárására lett volna elegendő, azok kiküszöbölésére nem. A Kjt. 23. §-ának (4), (6) és (10) bekezdése együttes értelmezéséből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vezetői pótléknak a határozott idő leteltéig számított összege akkor illeti meg az erre jogot formáló igénylőt, ha közalkalmazotti jogviszonyban áll. Ez az összeg ugyanis egyfajta kompenzációját jelentené annak a jogsértésnek, amely közalkalmazotti jogviszonyának fennállása alatt anyagi hátrányként érte egy jogellenes munkáltatói intézkedés miatt. Ha már nem áll fenn a jogviszony, akkor az arra alapított anyagi jellegű követelés sem lehet alapos. A bíróság tehát csak a jogellenességet állapította meg, annak anyagi jellegű vonzatát mellőzte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.249/2011/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperest 3.240.000 forint megfizetésére kötelezte perköltség viselés mellett. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta rögzítve, hogy a fellebbezési illeték az állam terhén marad. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem mellőzhető valamennyi indokra kihatóan annak értékelése, hogy a felperes az Oktatási Hivatal által is tapasztaltan sok tekintetben, hosszú ideje fennálló jogellenes állapotot vett át. Kinevezését követően rövid idő állt rendelkezésére, amely alatt legfeljebb a hibák feltárására, de nem azok kiküszöbölésére kerülhetett sor. Nem lehet a felperes terhére értékelni azt a körülményt, hogy a megrendeléseket megelőzően a

támogatás felhasználásának feltételeiről tájékozódott, különös tekintettel arra, hogy a korábbi években az alperesnek e körben keletkezett visszafizetési kötelezettsége. A jogerős ítélet szerint a felperes a költségvetés elkészítésében részt vett, gazdasági végzettséggel és vezetői gyakorlattal nem rendelkezett, kinevezésére ezek ismeretében került sor.

A visszahívás harmadik indoka kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a bejelentés mulasztása mellett is egy jogellenes állapotot számolt fel, így az a magatartás súlyát mérséklí. A másodfokú bíróság álláspontja szerint kiemelten kell értékelni, hogy a felperes novemberben kezdett el dolgozni az alperesi intézményben, ezzel szemben a beiskolázással kapcsolatos tennivalók már szeptember végén - október elején elkezdődtek. Kétségtelen, hogy a pályázatában külön fejezetben foglalkozott a beiskolázással és maga is kiemelkedő jelentőséget tulajdonított az általános iskolák felkeresésének, azonban a novemberi munkakezdésre, és az iskolában más területeken tapasztalt problémákra is tekintettel nem volt elvárható, hogy a pályázatában foglaltaknak már az első tanévben mindenben eleget tegyen. A beiskolázás többet jelent a szülői értekezleteken történő részvételnél, illetve az iskolalátogatásoknál, a beiskolázással kapcsolatos feladatoknak a felperes egyebekben eleget tett. A munkaidő betartása kapcsán a másodfokú bíróság szerint nincs jelentős felperesi mulasztás, kötetlen munkaidő hiányában is kell hogy legyen a vezetőnek bizonyos mozgástere különös tekintettel arra, hogy feladatát képezte a más szervek vezetőivel történő kapcsolattartás, illetve az iskolán kívüli ügyek elintézése is. Az egymásnak ellentmondó tanúvallomásokra tekintettel a másodfokú bíróság szerint sem nyert bizonyítást a visszahívás hatodik indoka. A tanúvallomások nem igazolták egyértelműen azt az alperesi állítást, hogy a felperes a munkatársaival nem tudott jó kapcsolatot kialakítani, illetve hogy a társintézmények részéről megnyilvánuló érdeklődést, segítséget elhárította, emiatt az iskola külső kapcsolatai elnehezültek. A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróságnak az anyagi igény tekintetében kifejtett álláspontját. A Kjt. 23. §-ának (10) bekezdése külön feltételként a közalkalmazotti jogviszony fennállását nem követeli meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Kjt. 23. §-ának (10) bekezdésében megfogalmazott jogintézmény rokon a Kjt. 34. § (3) és (4) bekezdésében szabályozott jogellenességi jogkövetkezménnyel, amelynek jogalapját önmagában az intézkedés jogellenessége megteremti. Tekintettel arra, hogy az összeg csak a bíróság jogellenességet kimondó határozatával válik esedékessé, az ezt megelőző időszakra kamatigény nem érvényesíthető. Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet „megváltoztatására” és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalára irányult a felperes perköltségben való marasztalása mellett. A felülvizsgálati érvelés szerint a perben a bíróságok olyan kérdésekben foglaltak állást, amelyek a munkaügyi jogvita keretein kívül esnek. Mindezek

miatt a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. §-át, a megállapított tényállásból levont jogi következtetés pedig téves.

A bizonyítékokkal ellentétben iratellenesen állapította meg a másodfokú ítélet, hogy vezetői tisztségének rövid ideje alatt kellett volna a felperesnek a fennálló hibákat feltárni és kiküszöbölni. Ezzel szemben a visszahívási indok hat pontja egyike sem tartalmaz ilyen követelményt. A bíróságok a méltányossági körülményeket a törvényi felhatalmazás keretein belül vizsgálhatják, de nem vehetik át a munkáltató feladatait. A szakképzési hozzájárulás tárgyevi felhasználásának elmulasztását a munkáltató azért tekintette visszahívási oknak, mert a felperes 2008. november 14-én F.J.-vel közösen írt levelében arról tájékoztatta a jegyzőt, hogy a szükséges ismeretek birtokában van, feladatait (pénzfelhasználás vagy szerződésmódosítás) mégsem végezte el. Nem az ismeretek hiánya, hanem az ezzel kapcsolatos igazgatói feladatainak elhanyagolása okozta a mulasztást. A költségvetés összeállítása komoly munka, amelyen az előző iskolai vezetés hetekig dolgozott minden évben, a felperes ezt „egy délelőtti összerakta” a tanúvallomások szerint. Iratellenes a jogerős ítélet megállapítása arról, hogy a beiskolázással kapcsolatos feladatoknak a felperes eleget tett. Ezzel szemben tény, hogy az előző években és a felperes visszahívása után is az igazgatók 20-22 iskolát látogattak meg a beiskolázás kb. négy hónapja alatt, míg a felperes két hónap alatt csupán egyet. A felperes a heti 40 órás munkaidejét nem dolgozta le, a munkaidő kezdetén rendszeresen nem volt benn az iskolában, maga is elismerte, hogy reggel 7 óra 30 perc után, tehát amikor már a munkahelyén kellett volna lennie, a gy.-i otthonából hívta az iskolát. A perben nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, hogy a munkahelyéről való távolmaradás, illetve az onnan való eltávozás a más szervekkel való kapcsolattartást szolgálta. A társintézményekkel és munkatársaival való kapcsolata hiányosságaira alapított visszahívási indokok tekintetében meglévő ellentmondó vallomások ellenére is van lehetőség arra, hogy a bíróság okszerű mérlegeléssel helyes tényállást állapítson meg. A felperes közalkalmazotti jogviszonya a vezetői megbízás visszavonása után 2009. február 9-éig maradt fenn, amikor is ezt rendkívüli lemondással ő maga megszüntette. Ettől az időponttól kezdve a felperes nincs abban a helyzetben, hogy magasabb vezetői beosztásba való visszahelyezését kérhesse. A vezetői pótlék járulékos jellegű és az alapjogviszony fennállását feltételezi. A közalkalmazotti jogviszony megszűnése esetén megszűnik a magasabb vezetői beosztás is. Ezzel megszűnik a közalkalmazottnak az a jogi lehetősége, hogy magasabb vezető lehessen vagyis magasabb vezetői beosztásba való visszahelyezését kérhesse. Jelen esetben ez a helyzet áll fenn, tehát törvényt sértő az ítéleti rendelkezés, amely a megszünt közalkalmazotti jogviszony ellenére abból indul ki, hogy a felperes olyan helyzetben van, hogy kérhetné visszahelyezését, aminek hiányában is jár neki vezetői pótlék. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való

fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A vezetői megbízás visszavonásának értékelésekor valamennyi rendelkezésre álló adat együttes értékelésével az eljáró bíróságok helytállónan indultak ki abból a tényből, hogy a felperes kinevezésére 2007. november 1-jén került sor, a munkakör átadás-átvétele 2007. november 10-én történt és 2008. január közepén már felmerült a visszahívás lehetősége. Mindez olyan rövid időtartam, amely legfeljebb az oktatási intézmény működésének megismerését, a hibák feltárását tette lehetővé. A munkáltató által biztosított időtartam és feltételek értékelése mellett voltak vizsgálandóak a magasabb vezetői megbízás visszavonásának indokolásában foglaltak.

A visszahívás 1. pontja kapcsán az eljáró bíróságok helyesen fejtették ki, hogy az iskolát visszafizetésre kötelezés nem terhelte a szakképzési támogatást illetően, az alperes pedig nem jelölt meg olyan szerződést, vagy megállapodást e körben, amely a felperes terhére lenne értékelhető. A 2. ponttal összefüggésben a bíróságok helytállónan állapították meg, hogy a felperes a 2008. évi költségvetés elkészítésében közreműködött, annak szakmai része azonban az intézményi gondnokság feladatkörébe tartozott. A felperes gazdasági végzettséggel nem rendelkezett, amivel egyébként a munkáltató tisztában volt a pályázat elnyerésének idején is. Nem vitásan a felperes túlóra engedély hiányában kezdte el tanítani a matematika órákat az alperesi iskolában, ezzel azonban egy jogellenes állapotot számolt fel, így a magatartása nem alapozta meg a vezetői visszahívást. A munkáltatói intézkedés 4. pontja kapcsán is helytállónan foglaltak állást a bíróságok amikor kifejtették, hogy a beiskolázással kapcsolatos teendők az oktatási intézményben szeptemberben elkezdődtek, a felperes kinevezésére pedig csak novemberben került sor, amikor a munkák már javában folytak. A felperes az iskola népszerűsítésében közreműködött, a rádióban is hirdetett, azt, hogy kevesebb osztály indult mint a korábbi években, a gyereklétszám csökkenése indokolta. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította, hogy a visszahívás 5. pontjában foglaltakat, vagyis hogy a felperes a heti 40 órás munkaidejét nem dolgozta le, hiteltérdemlően bizonyította. A bíróságok helytállónan fejtették ki, hogy a felperes mint oktatási intézményvezető feladatát képezte az iskolán kívüli ügyek intézése, más intézményekkel való kapcsolattartás, az, hogy folyamatosan nem tartózkodott az iskolában, a terhére nem róható. Megállapítást nyert, hogy ilyenkor is mobiltelefonon többször érdeklődött az intézményben történetekről és munkatársai számára ekkor is elérhető volt. A bíróságok ugyancsak helytállónan fejtették ki, hogy a visszahívás 6. pontjában foglaltak, miszerint a felperes nem tudott a munkatársakkal jó kapcsolatot kialakítani és a társintézmények részéről megnyilvánuló érdeklődést, segítséget elhárította, nem nyert bizonyítást. A tanúvallomások helytálló értékelése mellett (Pp. 206. §) a bíróságok helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes és a polgármester között ugyan kialakult némi

feszültség és ez kihatott a munkahelyi kollektívára, azonban ez nem volt olyan mérvű, amely a munkavégzést akadályozta volna. Így ez önmagában a vezetői visszahívás jogszerű indokát nem képezhette.

A Kjt. 23. §-ának (10) bekezdése perbeli időpontban hatályos szövege szerint a közalkalmazottat ha a határozott időre szóló megbízás jogellenes visszavonása esetén nem kéri a magasabb vezető-, illetve vezető beosztásba való visszahelyezését, a vezetői pótléknak a határozott idő leteltéig számított összege illeti meg. A jogerős ítélet helytállónan fejtette ki, hogy a jogszabály feltételként nem rögzíti a jogviszony fennállását, jogellenesség esetén pedig a reparáció az alapelv. Ebből következően a felperes a határozott időre járó pótlék összegére alappal tarthat igényt. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint.

Budapest, 2012. december 5.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: Nné tisztviselő